

DZIENNIK POMORSKI

Przedpłata:

W ekspedycji miesięcznie	1,75 zł.
Z odnośnikiem miesięcznie	1,85 zł.
W agencjach miesięcznie	1,85 zł.
Przez pocztę jut z odnośnikiem	2,06 zł.

W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą, przeszkod w nakładzie, strajków i t. p. wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci nie mają prawa domagania się niedostarczonych numerów.

Redakcja i Administracja: Chojnice, ul. Człuchowska 13.

Postowe konto czekowe 201.032

Konto bankowe: Bank Powiatowy Chojnice.

Miejscowa Kasa Oszczędności, Chojnice.

Tel. 44 Adres telegr. „Dziennik Pomorski”. Skryt. pocz. 33

Chojnice, czwartek 22 stycznia 1925 r.

Ogłoszenia:

Ogłoszenia na stronie 6-łam od wiersza piąty lub jego miejsce 10 groszy — Rekl. za tekst wiersz 3-łam. 20 groszy — Ogłoszenia skomplikowane z naszczeniem miejsca oraz z nieczytelnym rękopisem przy każdym poszczególnym wypadku 20%, nadwyżki. Ogłoszenia z innych krajów płatne tylko w walucie tychże. Za 1 minowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

Ogłoszenia przyjmuje się do godz. 9. przed poł.

Ważne dla abonentów pocztowych.

Z dyrekcji Poczty i Telegrafów w Poznaniu otrzymują gazety co następuje:

„Z powodu zaszyłych nieporozumień przy ostatnim przyjmowaniu przedpłaty kwartalnej za czasopisma na I. kwartał rb. uprasza się Szan. Redakcję o łaskawe bezpłatne umieszczenie następującego komunikatu:

Suicaganie prenumeraty za czasopisma od obonentów dokonują urzędy pocztowe raz w kwartale, a to w trzecim miesiącu każdego kwartału, n. p. w grudniu na I. kwartał, w marcu na II. kwartał itd. Skąd też kwity, przedkładane prenumeratorem przez listonoszów na mające się zamówić czasopisma, wypisują urzędy na cały kwartał. Na życzenie jednak abonenta musi listonosz bezwarunkowo zmienić kwit z prenumeratą kwartalną na prenumeratę miesięczną. W tym jednak wypadku tj. prenumeratorem, którzy zaprenumerowali czasopisma zamiast na cały kwartał tylko na jeden miesiąc lub dwa, nie przedkłada się w następnych miesiącach danego kwartału kwitów, lecz abonent winien sam zamówić czasopismo w urzędzie pocztowym, względnie za wiadomością urzędu pocztowy pisemnie, by listonosz przy najbliższym obchodzie pobrał od niego prenumeratę za odnośny dalszy miesiąc wzgl. dalsze dwa miesiące kwartału. Listonoszy obchodzący wiejskie okręgi doręczeń, przedkładają abonentom również kwity do zamówienia gazet raz w kwartale, a oprócz tego obowiązani są przyjmować zamówienia na czasopisma każdorazowo, potwierdzone przez Urząd poczt. kwity doręczają jednak prenumeratorem dopiero przy następnym chodzie.

Tyle donosi urząd pocztowy. Abonent może zatem gazetę zamawiać co miesiąc, ale raz na kwartał tylko ma listonosz obowiązek zgłosić się do niego z kwitkiem i to z początkiem nowego kwartału. W drugich miesiącach musi abonent pójść albo sam na pocztę, albo poprosić pocztę, by listonosz raczył przedpłatę od niego odebrać.

Sużnie jedna z gazet poznańskich w obec tego pisze, że to jest utrudnianiem szerzenia oświaty, tem więcej, że przecież listonosz jest prawie codziennie na wsi. Na co tedy prosić jeszcze pocztę, żeby raczyła go do abonenta poprosić? Jeżeli chodzi o oszczędność, na co tedy wymagać od abonentów pisaniny itd.

Widać, że nasi wyżsi urzędnicy nie wyżyli się jeszcze u nas swoich austriackich nawyków biurokratycznych. Byłoby praktyczniej, dawać listonoszom co miesiąc kwitki jak dotąd i posyłać do abonentów. Zyskałaby na tem oświata i Skarb Państwa, któremu chyba zależy na tem, żeby dochody z gazet były większe, a nie mniejsze.

Nowy rząd niemiecki.

Nowy rząd niemiecki zasługuje na baczniejszą uwagę, ponieważ jest wybitnie prawicowym. Zagranica zajmuje się nim więcej, aniżeli Niemcy sami. Gazety francuskie, angielskie, amerykańskie prawie bez wyjątku podnoszą, że obecny rząd niemiecki jest rządem monarchicznym. Gazety francuskie piszą, że z początkiem nowego rządu kończą się krótkie lata rządów republikańskich, rządów woli narodu całego. Po nowym rządzie można się spodziewać, że będzie próbował nietylko tron przywrócić, ale osadzić na nim przy

pomocy Reichswehry najstarszego syna byłego króla. Po nowym rządzie będzie się można spodziewać rzeczy najgorszych przedewszystkiem zaś obalenia konstytucji republikańskiej.

Gazety angielskie nazywają rząd niemiecki rządem monarchistycznym, ale zresztą nie mają mu nic do zarzucania. O ile będzie prowadził dotychczasową zagraniczną politykę, to jest politykę szanowania traktatu wersalskiego, płacenia długów i szanowania dotychczasowego stanu w Nadrenji. Anglia wcale by się nie gniewała, gdyby Niemcy zrobiły się monarchją, ponieważ sama będąc monarchją upatrywałaby w tem najlepsze przedmurze przed przewrotnymi naukami politycznymi.

Za to gazety amerykańskie z małymi wyjątkami uderzają w rząd niemiecki. Nazywają go rządem powrotu niemieckiego militarysty, rządu junkrów i nacjonalizmu.

Niemieckie gazety nacjonalistyczne zachwycają się nowymi rządami. Gazeta junkrów pruskich „preussische Kreuzzeitung“ powiada, że dopiero teraz dochodzą Niemcy do jasnych stosunków rządowych, równocześnie zaś uderza na rządy Wajmaru, skąd wysłała konstytucja republikańska i powiada że to one spowodowały na Niemcy obłąkanie i ciężary. Inne nacjonalistyczne gazety piszą, że teraz rozpocznie się walka z socjalizmem.

Wrogię nowemu rządowi gazety jak naprzykład „Vorwärts“ piętnuje go jako blok mieszczanski, który ma się wysługiwać wielkiemu rolnictwu i wielkiemu przemysłowi, a więc kapitalizmowi. Nowy rząd będzie dążył wszelki zdrowy postęp ruchu robotnika, rzemieślnika i małego rolnika. Gazeta ta zapowiada walkę przeciwko rządowi i jego zwolennikom.

„Germania“, organ centrowców, powiada, że wyborcy centrowi odnoszą się do rządu z nieufnością. Gazety demokratyczne zapowiadają burzę polityczną na niebie niemieckim.

Podaliśmy najważniejsze pokłosie zapatrywań na nowy niemiecki rząd.

I my przyłączamy się do tych, którzy twierdzą, że nowy rząd jest wrogiem obecnej republiki niemieckiej. Inaczej nie robiliby ministrem posła nacjonalistycznego Neuhause, który swego czasu odmówił przysięgi na konstytucję republikańską. Być może, że nowy rząd będzie zachowywał na razie pozory. Przywódco stronnictw liberałów i centrum zaręczają, że rząd ten jest rządem konieczności państwowych. Wybrano go jedynie z konieczności, ponieważ innego wybrać się nie udało. W gruncie rzeczy ma on prowadzić rzetelną politykę republikańską. Nie będzie zatem niczego psuł, co poprzednie rządy stworzyły, a przedewszystkiem będzie się starał żyć w zgodzie ze sojusznikami.

Nikt temu nie wierzy. Jest to proste zamydlenie oczu, żeby nie robić nowemu rządowi zawczasie trudności. Gdy porośnie w piórka, pokaże dopiero prawdziwe swoje oblicze. Dla wzmocnienia republiki niemieckiej pracować nie będzie, bo na to nacjonałści nie wstąpiłi do rządu, żeby popierać republikę. Jedyna nadzieja spoczywa w partii centrum, że będzie protestowała przeciwko wszelkim zachciankom monarchistycznym. Ale jakby nie było, dowodem pozostanie, że monarchiści porośli w piórka, skoro taki rząd był w ogóle możliwy.

Widać, że socjalizm i demokratyzm ludowy osłabił w Niemczech i że grunt pod odbudowę monarchji Hohenzollernów wzmocnił się ogromnie. Wzmocnił się tembardziej poczucie za odbudowę monarchji niemieckiej. „Heil dir im Siegestranz“ i „Deutschland über alles“ zaczęły się coraz częściej i coraz głośniej rozlegać, a te śpiewy będą się znowu coraz bardziej zbliżały do naszych granic.

Będziemy musieli liczyć się z temi następstwami. Nasza lewica zmilkła trochę. Ta sama lewica, która kruszyła tak głośno kopje, gdy przy rządach w Anglii był Macdonald, która już widziała przed sobą w najbliższym czasie braterstwo ludów europejskich, a więc skasowanie militarysty, nacjonalizmu i wynikających stąd podbojów narodowych, która widziała przed sobą europejskie Stany Zjednoczone, widzi teraz, że były to wszystko majaki. Niemiec wyprowadził wszystkich w pole i dobrze się stało, że pokazał już teraz prawdziwe oblicze, a nie później, gdyby był miał w kieszeni całą Nadrenję, a przedewszystkiem resztkę Rurhy.

Jak to dobrze się stało, że w Anglii mamy rozsądny rząd, bo gdyby był jeszcze Macdonald, to kto wie, czyby Niemcy nie byli mieli z powrotem Kolonji. Byliby p. Macdonaldowi w podziękę za to tem głośniej zaśpiewali „Die Wacht am Rhein“.

Nowy rząd da się nam niewątpliwie w znaki przy zawieraniu nowych układów handlowych. Jeżeli Francja i inne narody nie mogą dać sobie rady, to tem większe trudności będą nam robiłi. Będą żądali nietylko największego uprzywilejowania dla swych towarów, ale zarazem będą żądali ustępstw politycznych. Mają podobno zamiar zażądać zaprzestania dalszego wywłaszczania gruntów niemieckich. Trzeba się nam będzie zawczasu dobrze uzbroić, żeby nic nie uronić z naszego dobra państwowego.

Nasza Polska musi przedewszystkiem spieszyć się nietylko z uporządkowaniem swych Kresów, ale równocześnie doprowadzić przemysł i handel do jakiegoś ładu, żeby naród nasz podnieść na duchu i uzbroić się jako tako do walki z napierającą niemczyzną. Na razie nic nam tak dalece niegrozi, ale „strzeżonego Pan Bóg strzeże“.

Najmocniej będziemy się zaś czuli wtenczas, gdy naród będzie się czuł więcej zadowolony ze swych rządów.

Polska pielgrzymka do Rzymu.

Dnia 10 grudnia ubiegłego roku byłem przyjęty na prywatnej audjencji u Ojca św. Zapisał mi się ilu na jubileusz do Rzymu wybiera się pielgrzymów z Polski, gdy powiedział, że przeszło 5000, rzekł: „Milo Nam będzie zobaczyć Kochanych Polaków tutaj, lecz nie wszyscy będą mogli przybyć jednocześnie, gdyż różne trudności zwłaszcza kolejowe na to nie pozwolą“ a w dalszym ciągu mówił: „Ogień tym wszystkim, którzy tu przyjadą, aby w pierwszym rządzie prosili o łaski dla siebie a następnie o błogosławieństwo dla Polski“.

Z tych słów Ojca św., tchnących wielką miłością do naszego narodu, jasno wynika, że główny cel pielgrzymek jubileuszowych ma być religijny tj. uzyskanie jubileuszowego odpustu i pckrzepienie ducha w głównym ognisku Świętej naszej wiary.

Z taką też intencją winniśmy dążyć do Wiecznego Miasta, a nie wyklucza ona także korzyści naukowych i estetycznych z oglądania wielkich pomników przeszłości tak chrześcijańskiego jak i starożytnego Rzymu.

Pierwsza grupa pielgrzymów wyjedzie z kraju w 3 pociągach, jeden z Warszawy drugi z Poznania, trzeci z Krakowa dnia 28 kwietnia 1925 roku i obejmie 1500 osób z całej Polski.

W Wiedniu i Padwie zatrzymamy się po 6-8 godzin. Do Rzymu przybędziemy 1 maja. Wyjazd z Rzymu nastąpi 10 maja wieczorem. We Florencji i Wenecji prze wa przez cały dzień. — Powrót do Polski 15 maja.

Dalsze grupy będą wyjeżdżały w odstępach 10 dniowych z tym samym programem. — Wyżwilenie w drodze i Rzymie zapewnione.

Ogólne koszty wynoszą: Dla klasy I. około 730 zł. dla klasy II. 600 zł., dla klasy III. 420 zł.

Każdy z uczestników ma wpłacić do końca stycznia br. Iszą ratę a to: Klasa I. — 500 zł., kl. II. — 350 zł., kl. III. — 200 zł.

Ze względu na wielki wzrost drożyzny we Włoszech ceny musiały się podwyższyć.

Druga rata, którą się ustali szczegółowo po konferencji kolejowej w Benie Szwajcarskiem, będzie musiała być wpłacona do 15 lutego.

Pieniądze należy przesyłać wprost na adres: „Bank Gospodarstwa Krajowego“ — Oddział w Przemysłu, a nie do Komitetu Wykonawczego. Przy przesyłce należy wyraźnie napisać: nazwisko, imię i miejscowość oraz zaznaczyć „na pielgrzymkę“.

Najlepiej przesyłać przekazem pocztowym.

Po wpłaceniu drugiej raty otrzyma każdy uczestnik legitymację pielgrzymią na podstawie, której ma się starać w Starostwie swego powiatu o paszport ulgowy za 20 zł. Do podania o paszport należy dołączyć miłąką fotografię, małego formatu.

Staranie o paszport czas będzie robić w marcu. Następny komunikat poda, dokąd należy przesyłać paszporty celem otrzymania wiz.

Kto złoży pieniądze, wolno mu się jeszcze wycofać, byle donosił o tem Komitetowi na miesiąc przed

Kurs złotego

z dnia 20. 1. 1924.

Gdańsk:	1 dolar =	5,21 złotych
	100 złotych =	101 guld. gd.
Warszawa:	1 dolar =	5,20 złotych
	1 gd. gul. =	0,99 złotych
Marki rentowe =		1,23 1/2 złotych
1 dolar =		5,20 złotych

wyjazdem, zanim się zakupi bilety kolejowe. Pieniądze otrzymana z powrotu po potrąceniu niewielkiej kwoty na na pokrycie wydatków.

Komitet wniósł prośby do Władz centralnych o ułatwieniu ulupów dla funkcjonariuszów państwowych. O urlop musi się każdy starać indywidualnie u swojej bezpośredniej Władzy przełożonej.

Ks. Tomaka, przewodniczący Komitetu.

Pomnik Bolesława Chrobrego w Poznaniu.

W stolicy Wielkopolski ma stanąć pomnik Bolesława Chrobrego. Miejsce pod pomnik i projekt pomnika zostaną ustalone w najbliższym czasie. Przygotowania wstępne już rozpoczęto. Budowa, do której przyłożył ręką całe społeczeństwo, spotkało się z bardzo wydatną pomocą władz miejskich. Projekt budowy przyjął magistrat i zatwierdziła Rada miejska na wczorajszym posiedzeniu.

Magistrat uchwalił przy tej okazji odezwę, w której wyraża cześć i uwielbienie dla króla — władcy, niezwykłego obrońcy naszej ziemi, nieustraszonego pomnożyciela państwa polskiego, nieśmiertelnego budowniczo jedności narodu, wielkiego organizatora życia państwowego, twórcy potęgi Państwa i świetności narodu, męża mocy i energii, siły twórczej niespożytej wczoraj, siewcy światła kultury i społecznego dobra, wodza myśli narodowej, którego dzieło z starodawnych dni licznym świecilo pokoleniom jako drogowskaz rycerskich trudów, bohaterstwo rodzilo i poświęcenie w bojach o wielkość i całość Ojczyzny przez stulecia, wolę krzesła do sławy, rządność zasługi, w latach niewoli jako krynica narodowego ducha dusze krzepilo polskie dla ojczystej sprawy, hold pragnąc oddać majestatu ogromnej zasługi, dla odradzających się sił pracy państwowej ustanowić symbol energii twórczej.

Rzeczypospolitej na chwałę, żyjącym i potomnym na podniecie do wielkich czynów o Opatrzności Bożej na dziękczynienie za wróceną wolność. — my, Magistrat i Rada stołecznego miasta Poznania, upoważnieni wielką Narodu ku Bolesławowi miłością, postanawiamy z darów najszerszych warstw społeczeństwa stawić okazały pomnik publiczny Bolesławowi Chrobremu w mieście naszym, stolicy kolebki Narodu polskiego w której władca nieśmiertelny żył i życia dokonał, której ziemi prochy jego powierzono lat 900 temu.

Sprawy polityczne

na podstawie otrzymanych telegramów.

Amerika szuka zgody z bolszewikami.

Stany Zjednoczone Północnej Ameryki z Prezydentem Coolidge na czele zamierzają podobno pogodzić się ze sowietami. Chcą im stawić warunki, ażeby sowiety uznały amerykański dług w kwocie 250 milionów dolarów z procentami, zaciągnięty przez Kiereńskiego i ażeby przyrzekły zaniechać w Ameryce bolszewickiej agitacji. Oprócz tego są jeszcze inne warunki. Wiadomość powyższa nie jest urzędowo potwierdzona.

Polityka sowiecka robi odwrót.

Posłowie sowieccy, z Londynu, Paryża i Berlina zjechali się do Moskwy na narady. Telegramy donoszą, że chodzi o naradzenie się nad konferencją bałtycką, ponieważ państwa nadbałtyckie wskutek zgody i współpracy z Polską tak się wzmacniają, że zagrażają zupełnym zniszczeniem dotychczasowych planów bolszewickich, i odcięciem wpływów bolszewi do morza. W związku z tą konferencją zamierza bolszewia zastanowić się, co dalej zrobić w obec wysiłków państw europejskich we walce nad tępieniem bolszewizmu.

Sprawy polskie

na podstawie otrzymanych telegramów.

Dla czego się takiego pana szabesgejem nie nazywa?

Do „Kurjera Poznańskiego“ donoszą, że ziemiaństwo całej Polski wybrało prezesem rady nadzorczej organizacji ziemiankich w Warszawie ks. Kazimierza Lubomirskiego. Jak się pokazuje ten książę pan jest skończonym szabesgejem, powydzierzawiał bowiem we Wschodniej Małopolsce 11 folwarków Żydom. Podobno wskutek wyboru tego pana na prezesa usunął się związek ziemian wschodnich województwa Małopolski i wielkopolski obywateli chcą to samo zrobić. Innej rady na to niema. Należy nareszcie wyrzucić po za nawias narodu ludzi, którzy popierając Żydów, własnych Braci na bezrobocie i wygnanie do obcych krajów skazują. Takie jednostki uważać należy za pasożytów i darmozjadów w społeczeństwie.

Walka za świętami.

Na całym obszarze ziem polskich zaogniła się walka za przywróceniem rozmaitych świąt a w szczególności drugich świąt Bożego Narodzenia, Wielkanocy i Zielonych Świątek. Przedewszystkiem organizacje katolickie a zwłaszcza duchowieństwo wysyłają bezustannie protesty przeciwko pokasowaniu świąt, z którymi zrosło się społeczeństwo polskie przez długie wieki. Święta Bożego Narodzenia, Wielkanocy i Zielonych Świątek są dla narodu polskiego jakoby świę-

tami narodowymi, są owiane urokiem zwyczajów, legend i pieśni. Wszystkie narody zachowują święta, które mają obok znaczenia religijnego również narodowe znaczenie.

Związek kapłanów „Unitas“ z Poznania przysyła nam w tej sprawie rozmaite wyjaśnienia. Pomiędzy innymi dowiadujemy się, że organizacje katolickie jak Liga Katolicka, Towarzystwa Robotników, kobiet pracujących, sodalicje itd. zaczęły bardzo wcześniej, bo już z początkiem marca zakładać protesty i przesyłać rezolucje władzy duchownej i państwowej oraz po szczególnym stronnictwom. Przez Generalny sekretariat Ligi katolickiej przeszły stanowcze oświadczenia 117 organizacji i związków oraz 20 200 osób. Ostatnio dnia 2 grudnia zeszłego roku powziął w tej sprawie swe uchwały związek kapłanów „Unitas“ i zjazd duchowieństwa katolickiego. Zjazd ubolewa głęboko nad zniesieniem drugich świąt katolickich, bo święta te są dla rodzin katolickich źródłem czystej rodzinnej radości i sposobności do zacieśnienia tak dziś rozluźnionych węzłów rodzinnych, dalej nad zniesieniem święta Matki Boskiej Gromnicznej, połączonego z dawnymi, pełnymi religijnego znaczenia ceremoniami. Duchowieństwo zorganizowało szereg poważnych wieców, które oświadczyły się przeciw kasowaniu świąt.

Kronika miejscowa.

OHOJNICE, dnia 21 stycznia 1925 r.

Dziś: Agnieszki panny, męcz. Słońca wschód 8.50 zachód 4.23. Księżycy wschód 4.27 zachód 1.20.

Jutro: Wincentego i Anastazego mm. Słońca wschód 7.59 zachód 4.25. Księżycy wschód 5.41 zachód 2.11.

— **Dyżur apteczny.** W tym tygodniu to znaczy do niedzieli rana wyłącznie ma służbę nocną Apteka radzlecka. Rynek nr. 2. p. Zielniński.

— **Czy to się godzi?** Na temat niezadługo odbyć się mającego obchodu uroczystości oswoobodzenia miasta naszego z pod panowania okrutnego krzyżaka, słuchać tu i owdzie pomiędzy rozmawiającymi naszymi czytelnikami różne rozmowy. Są mianowicie jedni zdania, że dosyć już tych obchodów i uroczystości, że należy wziąć się do realnej pracy, drudzy drażnią się tylko naszymi współobywateli Niemców i Żydów, albo są jeszcze inni zdania, że mając na sobie różne węzły rozmaitych łączności, trudno im się pogodzić z oficjalną reprezentacją swoją jako polaka patriota. Nie byłobyśmy w tej sprawie absolutnie zabierali głosu, gdyby nie okoliczność, że do pewnego wypowiedzenia się przyszło na zebraniu na sali posiedzeń Rady Miejskiej przy ustalaniu programu uroczystości. Ażeby wszystkich pogodzić jesteśmy zdania że nam jako obywatelom niezależnego Państwa Polskiego stać jeszcze na to, aby publicznie pokazać nasze uczucia w obec polskości, nie bacząc na różne uboczne względy.

Właśnie w tym roku mija 5 lat od chwili wkroczenia Wojska Polskiego, 400 lat od czasu złożenia hołdu pruskiego przez pruskiego Księcia Cennego Albrechta królowi polskiemu Zygmuntowi I, dalej 900 lat od czasu pierwszej koronacji króla polskiego Bolesława I. Czy to nie dość ważne momenta aby sobie ohoć na chwilę przypomnieć doniosłość tej chwili. W obec tych wydarzeń dziejowych są względy prywatne czy osobiste nie nie znaczące. Stojmy na stanowisku, że jeżeli komuś nie podoba się słycać mowy polskiej, albo go w ogóle polskość drażni, to niech idzie tam, dokąd się należy. Jesteśmy panami swej własnej ziemi, i rządzić będziemy się tak, jak nam nakazuje obowiązek w obec państwa i i narodu.

— **Polska czujność.** Jesteśmy świadkami nowego historycznego zdarzenia czujnością polskich władz. Mianowicie wczorajszą raną pocztą nadesłane zostały do pewnej instytucji tutejszej dwa grube listy nadane w Sopotach. Po otwarciu tychże okazało się, że zawartością ich były egzemplarze zakazanej w Polsce „Danziger Neueste Nachrichten“ z Gdańska. Jak to osądzić? Przebiegłość niemiecka postąpiła sobie tak daleko, że aby swych ziemiaków w Polsce uraczyć swoim „blattem“ wymyśliła taką oto drogę. Co na to nasze władze pocztowe i zagraniczne? Czy doprawdy nie możemy się zdobyć na energiczne zarządzenia „Chłop swoje — Pop swoje“ powiada staropolskie przysłowie.

— **Znowu uciekinierzy.** Z tutejszego zakładu Wychowawczego zbiegło 2 dalszych uciekinierów. Nazywają się: Józef Jankowski ur. 16. I. 06. w Przemysłu i Franciszek Jasinski ur. 16. 06. w Warszawie. Skradli oni kuferek jedno ubranie granatowe, jedno szaro zielonkawe i różną bieliznę. Ucieczki dokonali w poniedziałek dnia 19. bm. Wrazie jakikolwiek spsstrzeżeń uprasza się o podanie tychże do Policji.

Charakterystycznym jest to, że w ostatnim krótkim czasie notujemy już po raz drugi taki wypadek, na czym to polega? Czy by nasze przypuszczenia z listopada zeszłego roku znowu były aktualne?

— **Napad na Kołowskię z Wlela wykryte.** Ostatecznie udało się policji kryminalnej zde-maskować sprawców czynu. Są nimi Lütke i Knut z Wlela. Oboje na kilka dni przedtem ułożyli sobie plan napadu. Rozchodzą im się bowiem o uzyskanie gotówki potrzebnej na zawarcie stanu małżeńskiego, bo oboje są w zapowiedziach. Jednak w rzeczywistości tak nie było i nieszczęście, albowiem jeden z sprawców zgubił przypadkiem mu w podziale gotówkę jeszcze krytycznej nocy napadu. Drugi zaś kupował sobie za

zrabowane pieniądze obrączki ślubne, i też przy tej okazji wsadzono go do kozy. Z konieczności przyznał się do winy. Pierwszy sprawca bawił się natomiast u swej narzeczonej skąd go odebrano i przetransportowano do więzienia. Zapierał się do ostateczności w końcu jednak widząc nieprzelewkę przyznał się do winy.

Dodać należy iż zrabowane poszkodowanym papiery osobiste zakupili sprawcy w lesie, gdzie takowe też odnaleziono. Chyba nie minie zwyrodniałych synów zasłużona kara — że w przyszłości odczoce się im podobnych wypraw.

— **Walka o nabożeństwa polskie.** Jak już krótko w wtorkowym numerze donosiliśmy odbył się w ostatnią niedzielę w Nowejcerkwi pod Chojnicami wiec celem zaprowadzenia głównych nabożeństw polskich a nie jak tam dotąd było niemieckich. Sprawy tej należy poświęcić trochę więcej uwagi.

Walka ta jest prowadzoną szczególnie już od dłuższego czasu, z różnym naturalnie rezultatem. Nie wszędzie ks. proboszczowie zgadzają się sami, albowiem nawet takie załatwienie sprawy od nich wychodzi. Dla tego kto bacznie śledzi te wypadki, musi być jasnym, że cała sprawa ma głębsze podłoże. Dziwią się niejedni dlaczego to takie trudności sprawia o ile jest przewaga ludności polskiej zmienić rozdział nabożeństw na korzyść polską. Czy to do załatwienia tej sprawy koniecznym jest dopiero wielkie niezadowolenie parafjan różne zatargi a wreszcie wiecowanie publiczne?

Po większej części słyszy się od ks. proboszczów zdanie, że sami tego załatwić nie mogą, że jest zależny od władzy biskupiej. Pod pewnymi względami tak, ale chyba władza biskupia nie będzie z konieczności zmuszać w parafjach większości polskiej do odprawiania większości nabożeństw niemieckich. Naszer zdaniem ks. proboszczowie mają w tej sprawie głos decydujący. (Dowód tego załatwienie sprawy w Chojnicach). Jakże to smutnie działa na te szerokie warstwy ludu naszego, gdzie ze strony swych duszpasterzy nie doznawają zrozumienia a nawet poparcia. Czy zakorzenienie idei dawniejszego niemieckiego i osławionego „Centrum“ jeszcze są nadal skutuje. Ludność nasza ma obowiązek i nawet prawo domagać się zmiany na lepsze. Szczególnie gdy się rozchodzi o zaspokojenie potrzeb duchowych, żądać musimy tego co nam się słuszenie należy.

— **Tylko dzisiaj jeszcze wyświetla Kino Nowości interesujący film pt. „Parisette“.** Treść sama osnuta na tle stosunków arystokracji portugalsko-francuskiej. Nie żadna krzykliwa reklama, lecz wykonanie poszczególnych wykonawców ról naczelnym z paryskiem komikiem „Biscotem“ pierwszorzędnym.

— **Pożalowania godzien wypadek.** Od jednego z tutejszych kupców polskich dowiadujemy się o następującym wydarzeniu w jego interesie.

Pewnego dnia przychodzi do jego interesu dwa uczni tutejszego polskiego gimnazjum i swe żądanie wyrażają ku wielkiemu jego (tj. kupca) i jeszcze innych obecnych w tym czasie interesentów zdziwieniu w języku niemieckim. Naturalnie ów kupiec był o tyle wyrozumiały że tym dwóm uczniom nie zwrócił przy wszystkich gościach uwagi, tylko podał nam, to do wiadomości celem pomieszczenia tegoż w naszym piśmie. Rzecz oczywista, że tego rodzaju postępowanie należy jaknajsurowiej potępić. Mamy nadzieję, że przeciw młodzieży naszej gimnazjalna nie będzie kaleczyć swego młodego języka polskiego szwargotem niemieckim, a przez to właśnie da jeszcze trudny dowód tak zakorzenione zwyczaju u nas posługiwanie się niemieczną. Przy tej sposobności nadmienić jeszcze wypada, ile to napisów li tylko w języku niemieckim znajduje się przy interesach a nawet i czysto polskich. Mała wędrowka po naszych ukochanych Ohojnicach wykaże nam jeszcze na każdym kroku znamiona niemieckie. Zresztą do tej sprawy powrócimy jeszcze.

Kronika prowincjonalna.

Melno. (Kolej dojazdowa do Chełmży uruchomiona.) Kolejka ta, uruchomiona znowu od pewnego czasu, kursuje 3 razy w tygodniu i to we wtorki, piątki i soboty. Prócz tego kursują pociągi dowożące buraki do cukrowni chełmżyńskiej.

Chełmno. Zmiana nazwiska. Pan starosta Dr. Edward Bobke z Chełmna dał się adoptować (przybrał za dziecko własne) przez sędziwą ciotkę swej żony pannę Leontynę, Marję, Wandę Prądzyńską, i odtąd będzie nosił nazwisko Prądzyński.

Wejherowo. (Sekretarjat Dyr. Zw. Obr. Kr. Zach.) Przed kilku dniami utworzono w Wejherowie sekretarjat kaszubski Dyrekcji Związku Obrony Kresów Zachodnich na okręg pomorski. Kierownikiem sekretariatu został p. Rudolf Tarczyński.

Nowemiasto. Niespodziana zniżka cen. Na ostatnim targu, który się odbył dnia 13 stycznia, płacono, jak donosi gazeta miejscowa, za funt masła od 1—1,30 zł, mendel jaj kosztował 1,50 zł. Swinie płacą po 30 zł za centnar żywej wagi. Z powodu tak ogromnej zniżki cen większość sprzedających wróciła ze swym towarem do domów.

Czy i Chojnice nie doczekają się takiego wielkiego szczęścia? (red.)

Lidzbark. (Wiec) Antysemitki związek „Rozwój“ urządził tu w niedzielę 4 bm. wielki wiec, na którym przez dwie godziny przemawiał p. Bernard Zrudziński. Mówca rozwodził się wyczerpująco nad szkodliwością sprawy żydowskiej dla Polski. Najcięższym było to, że na wiec przybyła cała gromada Żydów z Kongrosówki, która obsadła Lidzbark jako

Konfekcję damską i męską, futra wyborowe

H. M. Szulc

Dworcowa 9.

Malety krajowe i zagran. w różnych szerokościach... Plótna czystoliniane na bieliznę i pościel... Damasty zagraniczne na pościel i obrusy... Kapy na łóżka i obrusy odpasow. kolorowe... Prześcieradła odpasow. Chusteczki.

Madepolamy, batysty, satyny... Drel na materace i wstpy... Firany białe i kolorowe odpas. i z metra... Plótna na ręczniki kuchenne i stołowe... Plótna na fartuchy w wielkim wyborze.

miasteczko, graniczące z Kongresówką. Żydzi zapowiedzieli, że p. Zmudzńskiego wygwizdają, ale do tego nie doszło, ponieważ zaraz z góry wyprosiono ich ze sali. Oprawda to się to żydkom nie podobało, ale woleli dobrowolnie ustąpić, aniżeli oczekiwać wyrzucenia.

Toruń. (Szóste posiedzenie pomorskiego sejmiku wojewódzkiego). W czwartek, 8 stycznia r. odbyło się w Toruniu w ratuszu posiedzenie sejmiku wojewódzkiego. Przed rozpoczęciem zabrał głos pan wojewoda dr. Wachowiak. Wskazał on na to, że zadanie sejmiku jest bardzo trudne, zwłaszcza w sprawie budżetu na rok 1925. P. wojewoda zalecał oszczędność w tych trudnych czasach i kładł nacisk na to, że sejmik winien szczególnie rozpatrywać sprawę inwalidów, wdów i sierot. Posiedzenie zajął następnie marszałek sejmiku, dr. Dandelaki z Torunia. Dłuższy referat wygłosił ks. senator Bolt. Omawiano sprawy administracji zakładów krajowych oraz przyjęto budżet na rok 1925.

P. mecenas Tempki poruszył sprawę powiększenia województwa pomorskiego, uchwalono rezolucję, domagającą się rozszerzenia granic województwa pomorskiego o 5 powiatów województwa poznańskiego. Obrady zakończono o godz. 4 i pół po południu.

Gdańsk. Otwarcie sezonu kąpielowego. Jedno z tutejszych pism donosi, że we wtorek kąpało się w morzu pod Brzeżem dwóch panów. Przypadającej się publiczności zrobiło się zimno, a polojant nie wiedział co ma począć. Ostatecznie fakt nie jest znów tak bardzo zadziwiający, jeżeli się zważy, że motyle i chrabąszcze blakają się w tegorocznej zimie po świecie.

Gdańsk. Nowa gdańska izba lekarska. Odbyły się nowe wybory do izby lekarskiej, do której wybrano 12 członków i 12 zastępców. M. in. wybrano p. dr. Franciszka Kubacza członkiem, a p. dr. Władysława Paneckiego zastępcą.

Gdańsk. Obchód niemiecko nacjonalistyczny. Z okazji rocznicy ukonstytuowania cesarstwa niemieckiego, przypadającej na dzień 18 bm., urządzają wszystkie związki i stowarzyszenia wojackie oraz nacjonalistyczne w Sopocie w sobotę wieczorem capstrzyki i pochód z pochodniami.

Z dalszych stron.

Bydgoszcz. (Zjazd Koleżański b. słuchaczy Bydgoskiej Akademii Rolniczej). Dnia 22 i 23 stycznia br. w Bydgoszczy odbył się Zjazd Koleżański wszystkich byłych słuchaczy Państwowej Bydgoskiej Akademii Rolniczej, którzy ukończyli Akademię od 1919 do 1923 włącznie.

Program Zjazdu przewiduje ciekawe referaty, sprawę samopomocy koleżeńskiej przez stworzenie własnego Związku, wycieczki, bal — raut w 2 gim dniu Zjazdu itd.

Na zjeździe obecni będą również profesorowie, sympatycy, zaproszeni goście itd.

Komunikując o powyższym, prosimy uprzejmie wszystkich Sz. kolegów o jaknajliczniejsze przybycie do Bydgoszczy na zapowiadany Zjazd. Biuro Komitetu Organizacyjnego Zjazdu prowadzone przez kol. J. Płatka czynne będzie od dnia 17 stycznia br. w gmachu hotelu „Pod Orłem“ w Bydgoszczy — tam też po przyjeździe należy się zwrócić, Komitet Organizacyjny.

Inowrocław. Jak donosi „Dziennik Kujawski“, budowa nowej kopalni soli w Inowrocławiu postępuje już rażno naprzód. Na placu przestrzeni około 60 mórg (na miejscu dawnej strzelnicy) postawiono kilka budynków, jak magazyn, kuźnię i biura.

Wiercenie w szybie przeprowadzono na 200 mtr. wgłąb ziemi i soli tak, iż w tych dniach rozpoczęła się zamrażanie wody sztucznie wytworzonym chłodem, dochodzącym do 70 st. Po całkowitem zamrożeniu, które nastąpi około końca kwietnia, rozpocznie się właściwe przebijanie się przez utworzoną warstwę lodu podziemnego jeziora. Kilkaletnie wiercenie na tym terenie wykazały bowiem, że pod terenem dotychczas zajętej kopalni znajdują się bogate pokłady soli kryształowej. Wobec tego przebiecie się przez podziemne jezioro nowoczesną techniką należałoby do arcyciekawych.

Inowrocław. (Powiększenie miasta). Wydział powiatowy ze starostwem czynią u rządu starania o przyłączenie do miasta podmiejskich gmin. Liczba mieszkańców wzrosła by w ten sposób do 70.000. Jeśli zostałaby wprowadzona w czyn sieć kanału wodnego „Gogole—Wisła—Brda“, w projekcie przechodząca tuż obok Inowrocławia, to byłby to jeszcze jeden moment więcej, służący rozwojowi miasta Inowrocławia.

Warszawa. (Łatanie gmachu sejmowego). Do „Głosu Narodu“ piszą: Zwyczajnie jak podczas feryj parlamentarnych budynek sejmowy ulega dostosowaniu do potrzeb nowych. I teraz mamy zmiany. Wracających witają przede wszystkim drzwi kręcone nowo ustawione i świeży zapach terpentyny. Iłż to pieniędzy rok rocznie idzie na odnowę i poprawę tego budynku! Stara rudera rosyjska nie marzyła nigdy, że stanie się przybytkiem ciał ustawodawczych polskich.

Myśl gruntownego jej przerobienia, podnoszona w pier. wszych latach, nie znajdowała uznania i wskutek tego musiano ciągle gmach przystosowywać do wzrastających nowych potrzeb.

Teraz niebawem stanie pod dachem dom mieszkalny dla posłów, zawierający 288 ubikacji mieszkalnych, a w tym roku zacznie się budowa nowej sali sejmowej na obszarze okalającego gmach parku. Te zmiany świadczą, iż budowa nowego gmachu odwleka się w dalszą przyszłość.

Warszawa. (Pojmuje swoje rzemiosło sumienie). Pisaliśmy o tam, że wskutek zamiaru wykonywania wyroków śmierci w przyszłości przez osobnego kęta, zgłosił się ochotnik. W piśmie swoim powiada, że był uczniem, a następnie egzaminowanym pomocnikiem „wykonawcy wyroków śmierci“ przez powieszenie przy sądach austriacko-węgierskich. Dalej prosi, ażeby go Wysoki Sejm zatwierdził (jaka to ważna osoba Red.), i wyznaczył mu pensję urzędnika piątej rangi. (F.u, fu). On zaś ze swej strony pokaże, co umie, bo jest specjalistą we wieszaniu, jest zaprzysiężonym i egzaminowanym specjalistą. A gdyby mu nie wierzyli, natenczas mają pozwolić powiesić mu kogoś na próbę, ażeby kunszt jego mógł się okazać w całej okazałości.

Łódź. Ciekawe szczegóły donoszą gazety tutejsze o braciach Barmatach, którzy pozyskali światową sławę wskutek poszkodowania państwowego banku pruskiego o kilkadziesiąt milionów marek złotych. Barmatowie są łódzkimi Żydami. W Berlinie mieli ich za Holendrów, ponieważ czasu wojny pozostali obywatelstwo holenderskie.

Zowią się oni: Daniel, Hersze, Izaak, Salomon i Jankiel (Juljusz) Barmatowie. Do Berlina przybyli oni podczas wojny drogą pośrednią na Holandję. Pośluzili im do tego dobre stosunki z prasą socjalistyczną i ze zmarłym niedawno Helphandem Parvussem. W Holandji zdołali otrzymać obywatelstwo holenderskie. Spekulacje ich żywnościowe były tak dla nich korzystne, że wyrosli na wielkich milionerów. Najstarszy z nich, Juljusz, kupił sobie wspaniały zamek na wyspie Schwanenweder na jeziorze Wannsee. Ten zamek stoi niedaleko zamku, zakupionego przez Helphanda, również na tej wyspie. — Podczas aresztowania owego Juljusza Barmata, policja patrolowała wzdłuż wybrzeża wyspy z pomocą motorówek, ponieważ obawiała się, że Barmat będzie chciał nolekać wodą. Innych braci aresztowano w Berlinie w ich wspaniałe urządzone apartamentach w arystokratycznych dzielnicach miasta.

Kraków. W sprawie okradzenia kościoła Karmelitów donosi Piętrzym: Policji udało się już wejść na ślady sprawców świętokradstwa w kościele OO. Karmelitów w Krakowie. Ślady te prowadzą na Górny Śląsk. Według zapewnień policji, złoczyńcy ukrywają się podobno w Katowicach, dokąd wyjechało kilka wywiadowców. Według ksiąg inwentarowych w klasztorze ustalono brak następujących kosztowności: 16 sznurów koralu, kutych złotem, 6 sznurów dużych pereł, jednego sznura dużych bursztynów, jednego ciężkiego łańcucha złotego, wysadzonego brylantami i diamentami oraz bransolety z brylantów w złotej oprawie. Szakody wynoszą około 200 tysięcy złotych.

Ostatnie telegramy.

Kapitał angielski do skarbu państwa.

Angielska spółka, która zawarła ze rządem kontrakt w sprawie wycinania puszczy w Białowieży, złożyła w Banku Polskim za drzewo, sprzedane w ubiegłym półroczu 2.400.000 zł.

Na wielki strajk węglowy

w poszczególnych prowincjach Anglii zanosi się. Robotnicy wzburzeni są bezrobociem i niskimi płacami.

Piąta rocznica wyzwolenia Pomorza.

W dniu 18 stycznia br. minęło pięć lat od pamiętnej chwili, kiedy wojska polskie zajęły Pomorze. Toruń jako siedziba Województwa, urządził uroczysty obchód tej wielkopomnej rocznicy. Na rynku ustawiono się wojsko i oddziały marynarki, a tysiączne tłumy zalegały rynek i przyległe ulice. Honorowe miejsca zajęli przedstawiciele najwyższych władz państwowych Województwa Pomorskiego, generałicja z generałem

Skierskim i Hubiszta na czele, przedstawiciele samorządu wojewódzkiego i miejskiego oraz delegacje wszystkich instytucji i korporacji. W chwili, kiedy się zjawił na balkonie starożytnego ratusza reprezentant Rządu, Wojewoda Pomorski Stanisław Wachowiak, wojskowa orkiestra odegrała hymn narodowy, poczem Pan Wojewoda wygłosił bardzo znamienne przemówienie. P. Wojewoda powiedział między innymi:

„Zaledwie minęło pięć lat od podpisania traktatu wersalskiego, a wróg nasz chociażby uszczuplił nieprze-dawnione prawa narodu do polskiego morza, chociażby wykretną dyplomacją unicestwił prawo Polski do życia i rozwoju. Ochlubą Narodu naszego w historii było poszanowanie umów i traktatów. Tej spuściznie Polska się nie sprzeniewierzy. Biada tym, którzyby pięć lat ziemi polskiej chcieli sobie przywłaszczyć, biada tym, którzyby chcieli niweczyć ducha i literę traktatów, godząc w prawa Polski do morza, prawa, które są podstawowym warunkiem życia Narodu. Wola narodu umacniać będzie Pomorze materialnie i moralnie. Stanie port polski w Gdyni — stanąć musi. Będzie flota polska — bo być musi. Z wiary będzie wola, z woli czyna powstają musi.“

Wieloletnia rzesza powtórzyła okrzyk p. Wojewody na cześć Rzeczypospolitej i Pana Prezydenta, wojsko prezentowało hron przy dźwiękach hymnu narodowego. Miejscowe Koło śpiewackie zaintonowało hymn bałtycki, poczem delegacje wojska i korporacji odmaszerowały do przepięknego wiekowego kościoła Panny Maryi, gdzie odbyła się Msza św. i odśpiewano uroczyste „Te Deum.“

Pociągi wylatują z szyn.

We Francji pod Dijon pociąg wpadł do rzeki, przyczem miało zginąć 5 osób, a 3 zostały ranne.

Przedłużenie dnia pracy.

Przy dalszych układach w górnośląskim przemysle hutniczym nastąpiło na konferencji w dniu 15. bm. w Warszawie zawarcie umowy pomiędzy pracownikami a pracodawcami. Umowa zasadniczo 8-godzinny czas pracy, ale ze względu na trudne przejściowe stosunki — obie strony godzą się na przeciąg półroczny na stosowanie dłuższego czasu pracy. W hutnictwie żelaznym położenie pozostaje niezmienione. W hutnictwie metalowym obowiązuje zasadniczo 8-godzinny czas pracy z pewnymi ułatwieniami. Umowa będzie podpisana przez rząd i wygasa 23. lipca r.

Najbogatsze państwo.

Majątek Stanów Zjednoczonych w końcu 1923 r. wyniósł 320 miliardów, 803 miliony 862 tysiące dolarów. W porównaniu z 1924 rokiem wzrósł majątek o 72 pro.

Ekspozycja ministra Grabskiego.

Na poniedziałkowym posiedzeniu Komisji budżetowej wygłosił minister Grabski kilkunastominutowe przemówienie o naszym położeniu skarbowym i gospodarczym. Rozpiliśmy się o niem obszernej. Obliczył, ile pieniędzy wpłynęło i na co w przyszłości liczyć możemy. Na nasze położenie zapatruje się obojętnie.

Okropny pożar w Japonji.

W Tokio spaliło się 300 domów. 50 osób poparzyło się strasznie. 1200 osób jest bez dachu nad głową.

Poincare w obronie króla Alfonsa.

Były prezydent Francji Poincare ogłosił w hiszpańskiej gazecie list w obronie króla hiszpańskiego, któremu głośny republikanin Ibanco zarzuca zdradę sojuszników podczas wojny na korzyść Niemiec. Poincare powiada, że zarzuty wszelkie przeciw królowi są bezpodstawne.

Przed uznaniem sowieców?

Z Ameryki donoszą, że niebawem mają ustąpić ministrowie wojny, marynarki i pracy jako przeciwnicy sowieców. Sowiety mają być uznane już na 1 kwietnia br.

Konsekracja Sufragana gnieźnieńskiego.

Wśród ogromnych tłumów wiernych odbyła się w niedzielę w katedrze gnieźnieńskiej konsekracja ks. Pralata Laubitz na Biskupa Sufragana Archidiecezji gnieźnieńskiej. Konsekratorami byli ks. Kardynał Prymas, Ks. Biskup Mańkowski, wygnaniec, którego diecezję kamieniecką opanowali bolszewicy i ks. Biskup Sufragan Łukomski z Poznania. W następnym numerze będzie obszerniejszy opis.

Do [Bezpłatny] Urzędu pocztowego w miejscu.

Do [Bezpłatny] Urzędu pocztowego w miejscu.

Bolszewja strajkuje.

Na zapytanie Ligi Narodów oświadczył Oziozerin ze sowiety na program międzynarodowego trybunału nie godzą się, tak samo nie chcą wiedzieć o ulstwie- niach celnych.

O ustąpieniu Komisarza Ligi

Mac Donnella z Gdańska mówią w senacie gdańskim. To powinno nastąpić.

Flaga już jest — niedługo będzie kajzer.

Pomiędzy rodami królewskimi Hohenzollernami a Wittelsbachami doszło do porozumienia. Byli kró- lewicz bawarski Ruprecht i syn Wilhelma Oskar we- szli udział w uroczystości utworzenia nowego związku „Reichsflagge”. Ma to być wielka monarchistyczna uroczystość Nieniec.

Nie mają na to czasu.

Rząd francuski upoważnił swego posła w Mo- skwie do nawiązania układów spłacania długów ze strony bolszewików. Układy nie doprowadziły do wy- niku. Rząd bolszewicki podobno oświadczył, że on jest na to, ażeby burżujom odbierać kapitały, by tem prędzej zniszczyć kapitalizm, ale nie na to, ażeby spłacaniem długów kapitalizm wzmocnić.

Sejm pokazał, że żyje jeszcze.

We wtorek zebrał się znowu po długim letargu. Pierwsze posiedzenie rozpoczęło się monopolem za-

patczanym. Monopol albo podatki. Tem się wszystko zaczyna i kończy. Monopol wydzierżawiony na 25 lat spółce szwedzko-amerykańskiej, która się zobowiązała, na dotychczasowych warunkach prowadzić monopol naftal, nie ograniczając ani fabrykacji ani liczby robotników, ani towaru w cenie nie podnosząc. Po 25 latach wzięłoby państwo polskie monopol na własny rachunek.

Poczta Redakcji.

Cech piekarski. Wiemy dobrze o tem, że ceny mąki podnoszą się z wiosną, ale zamiast wymagać od nas „zadosyćczynienia”, zalecałoby się unormować stosunki z lepszym pieczywem. Ceny i waga poszczę- gólnych produktów są różnorakie, że to wprost podpada. Norma byłaby pożyteczna, jeżeli mamy mówić o solidności. Nkt nie będzie się skartył na podwyżkę, o ile ona idzie równolegle ze wzrostem ręki, ale wówczas po- winna być w cenie i wadze jednolitość.

Na kilka stron. Skarżę się ab nencj na po- wtarzanie się wiadomości pocztowych. Ku wytlóma- czeniu podajemy, że polega to na zmianie w redakcji. Sprawa się wkrótce ułoży.

1 1925 o godz. 11 przed południem na Starostwie, z powodu bardzo ważnych spraw uprasza się o przy- bycie wszystkich członków Zarząd.

Chojnice. Polski Zw. Urzęd. Celnych i funkcj. Straży Celnej Z. Z. Filja Chojnice. W środę, dnia 21 bm. odbędzie się w lokalu p. Jazdzewskiego ze- branie walne o godz. 17-tej. Na porządku dziennem bardzo ważne sprawy. Przybycie członków miejscowych i delegatów kół konieczne.

Uprasza się również wszystkich, którzy mają książki od sekretarza wypożyczone, aby je przynieśli na zebranie. Zarząd.

Chojnice. Tow. śpiewu „Lutnia”. W środę, dnia 21 bm. odgędzie się w izbie wycieczki na lekcja śpiewu cióra męskiego o godz. 8¹⁵ wieczorem w szkole po- wozehnej. Wszystkich członków czynnych uprasza się o punktualne przybycie. Zarząd.

Chojnice. Zebranie Kółka Rolniczego w Ohoj- nicach odbędzie się w niedzielę dnia 25 bm. o godz. 12 w lokalu Engla.

O liczny udział prosí Zarząd.

Koniec części redakcyjnej.

Redaktor odpowiedzialny: Franciszek Salezy Sosiński Drukiem i nakładem Drukarni „Dziennika Pomorskiego” w Chojnicach.

Ruch w Towarzystwach.

Chojnice. Zebranie Towarzystwa Położnych (Akuszerek) powiatu Chojnickiego. W środę, dnia 21

Obwieszczenie.

Z dniem 31. stycznia br. upływa czasokres ulgowy do uregulowania zaległości rachunkowych z roku ubie- głego. Wzywa się zatem wszystkich dostawców do po- dania do dnia 25. stycznia br. rachunków za dostawy dokonane dla administracji miejskiej w roku 1924.

Należność za rachunki z roku 1924 odebrać na- leży w Kasie Miejskiej do dnia 29. stycznia br. Chojnice, dnia 19. stycznia 1925 r.

Magistrat.

LOS Y

do V. klasy Loterji Państwowej

nadeszły

i muszą być odebrane najpóźniej do dnia 4. lutego br.

Kolektura Loterji Państwowej A. Kunowski.

Kupujemy kopalniaki

do natychmiastowej dostawy i prosimy o oferty.

Sataria

T. z. o. p. Tczew.

Niebywała okazja

zaopatrzenia się po niskich cenach w materiały męskie, towary drobne i płaszcze damskie.

Z powodu przejścia wyłącznej sprzedaży znanych z doborowej jakości gatunków

Fabryki Bracia Czczowicza Andrychów

które prowadzić będziemy stale we wielkim wyborze zwijamy całkowicie oddział materiałów męskich, konfekcji damskiej i tow. drobnych i sprzedajemy artykuły te dopóki zapas starczy

po cenach zakupu i niżej

Odsprzedającym oddamy większe partje na bardzo dogodnych warunkach.

J. Skwierawski i Ska, Chojnice

Telefon 14. Gdańska 14.

Administracja lasów Antoniewo

poczta Mi. Chełmy

sprzeda na pniu

ca. 4 htr. lasu

Termin licyt. 29. 1. 1925 w Hotel Engel.

Chrzanowski, Chojnice.

Cukier, sól, śledzie-Matties, proszek do prania, mydła (Kertera), ryż la, smalec, palmína, syrop, kawę, herbatę, kakao itd.

poleca tanio

Dom wysyłkowy Merkur

Chojnice

Pl Jagielloński 4 ul. Młyńska 2 ul. Gimnazjalna 4/5.

Ktoby oddał dziecko 8-10 lat stare

na wychowanie do bezdzie- tnej niem. katolickiej familji później ewtl. za własne Zgłoszenia pod of. 15 do nin. pisma.

Samodzielnego książkowego

lub książkową potrzebujemu od zaraz.

Rolnik Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa z ogr. odp. Chojnice.

Przybory do trumien

każdego rodzaju wysprzedaje

R. Wiwiora Rynek 12.

Wykonuję prędko i starannie

wszelkie reparacje

przy maszynach do szycia jako i centryfugach i rowerach. Również mam stale na składzie wszelkie części rezerwowe.

Ign. Giersch Plac Jerzego nr. 7.

Dom Zbeniny

pow. Chojnice poszukuje zaraz

gospodyni-kucharki.

Poszukaje się zaraz mebl.

pokoju

możliwie przy Rynku. Poszukuj. ma własną pościel. Łask. zgł. up. się pod Nr. 300 do eksp. nin. p.

Ryszard Gehrke

Człuchowska 9 Chojnice Telefon 108

Centrala automobili

Samochody, motocykle, pługi motorowe, oleje, tłuszcze. pasy rozpedowe, różne artykuły dla :: :: młynów i gorzelń :: ::

Benzyna — Reparacje

Zamawiam niniejszem pismo

„Dziennik Pomorski” z Chojnic

na miesiąc luty

proszę pobrać odemnie przez listowego przedpłatę miesięczną z opłatą pocztową razem **2,08 złotych**

dnia 1925

Imię i nazwisko

miejscowość

ulica

pozwolenie pocztowe

Zamawiam niniejszem pismo

„Dziennik Pomorski” z Chojnic

na miesiąc luty

i proszę pobrać odemnie przez listowego przedpłatę miesięczną z opłatą pocztową razem **2,08 złotych**

dnia 1925

Imię i nazwisko

miejscowość

ulica

pozwolenie pocztowe